

[Bjørn Westh]

og det tror jeg vi alle sammen må være interesseret i.

Når det er et større problem nu, end det var i 1920, er det bl.a., fordi vi har andre produktionsmønstre i landbruget nu, end vi havde tidligere. Vi har mere intensiv drift, og vi har andre produktionssystemer, og vi har derfor flere produktionsbetingede sygdomme.

Det er baggrunden for Socialdemokratiets ønske om at få dette lovforslag behandlet. Jeg tror, at de fleste i landbruget har forventet, ikke at det fik præcis denne form – det mener jeg heller ikke nødvendigvis det bør – men at udvalget i hvert fald kunne drøfte, på hvilke punkter det så kunne ændres.

Og så siger ministeren: nej, det kan slet ikke lade sig gøre, for organisationerne har ikke meldt tilbage. Nu har de jo altså siddet med i udvalgsarbejdet, både landboforeninger og slagterier og mejerier. Jeg kan huske, hr. Kjeldsen sagde, da man diskuterede rapporter i Miljøministeriet, at miljøministeren var da en underlig en, når han ikke havde så meget styr på sit eget hus, at han vidste, hvilke rapporter der var i Miljøministeriet. Hr. Kjeldsen må da være en underlig præsident, når han ikke engang ved, hvad der foregår i landboforeningerne, eller en underlig formand for landboforeningerne, når han ikke engang ved, hvad hans egne embedsmænd er med til at sidde og aftale i et udvalg sammen med ministeriets embedsmænd.

Så jeg kan ikke rigtig tage for gode varer, at landbruget ikke har været inddraget i arbejdet, og at man derfor skal udsætte det. Men jeg kan godt forstå, at landbruget måske har nogle ekstra bemærkninger til forslaget, og de kunne så videresendes til Folketinget.

Jeg vil gerne minde landbrugsministeren om hendes udtalelse her i Folketinget den 13. januar vedrørende hjortehold, for da var landbrugsministeren nemlig meget interesseret i, at Folketinget endelig skulle deltage så meget som muligt i lovgivningsprocessen, og det skulle bestemt ikke være helt færdigudarbejdede forslag til ug, der skulle i Folketinget. Dem kunne man jo arbejde med i folketingsudvalget.

Hvis jeg må citere fra sp. 5015, Folketingets forhandlinger 1986-87, fra 13. januar 1987, så sagde landbrugsministeren:

»Jeg sad nemlig faktisk og frydede mig over de udtalelser, der er kommet fra de for-

skellige ordførere, fordi jeg egentlig føler, at Folketinget så bliver brugt til det, Folketinget skal bruges til, nemlig at man gør sig umage med det lovforberedende arbejde og lægger lovgivningen frem til åben diskussion.«

Og det er jo det, man kunne gøre her. Ministeren kunne sige: det synes jeg ville være det rigtige; har landbruget yderligere bemærkninger ud over det, de har sendt og deltaget med i udvalgsarbejdet, jamen så lad os da få dem frem i folketingsudvalget og se på dem dér og lad os bruge folketingsudvalget til at lave lovgivningen, sådan som lovgivningen nu engang skal laves. Det kunne jeg have forstået at ministeren havde sagt i stedet for at være sur og fornærmet. Det sidste kommer der som regel ikke så forfærdelig meget ud af.

Ministeren må jo egentlig have været ret godt tilfreds med sit lovforslag, for ministeren var færdig med lovforslaget i november måned og mente kun, at landbruget skulle have det til afpudsning, fordi man jo har deltaget i udvalgsarbejdet, og skulle have en frist fra 28. november til 8. december med at svare. Det var den svarfrist, ministeren selv fandt det rimeligt at give landbruget.

Og så har der været møder om det siden, og landbrugsministeren besluttede så den 7. januar lige pludselig at trække forslaget. Det er derfor, vi synes, det har været en forvirrende behandling i Landbrugsministeriet, forslaget har fået.

I øvrigt sagde landbrugsministeren i sin pressemeddelelse den 7. januar 1987, at lovforslaget ville komme i denne samling. I sin artikel i Jyllands-Posten forleden dag siger landbrugsministeren, at nu bliver det først i næste samling. Gad vide, hvad det egentlig er, landbrugsministeren vil?

(Kort bemærkning).

Povl Brøndsted (V):

Loven fra 1920 er en bemyndigelseslov. Dette forslag er et bemyndigelseslovforslag, og det, der kommer, vil også indeholde mange bemyndigelser; det er helt sikkert. Når vi skal have lovgivning omkring akutte situationer, er den nemlig nødt til at rumme en masse bemyndigelser til den, der skal tage ansvaret, til ministeren.

Men, hr. Bjørn Westh, vi har ét forslag her, og nu har vi fået løfte om, at der kom-